

2. U slučaju pozitivnog odgovora na prvo pitanje, ima li operator takvog postrojenja pravo na besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju izravne primjene odredaba Direktive 2003/87/EZ i Odluke Komisije 2011/278/EU ⁽²⁾, kada u skladu s nacionalnim pravom besplatna dodjela emisijskih jedinica nije moguća samo zato što predmetna država članica u područje primjene zakona kojim je prenijela Direktivu 2003/87/EZ nije uključila postrojenja za proizvodnju polimera i ta postrojenja samo zbog toga ne mogu sudjelovati u trgovanju emisijama?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ, SL, L 275, str. 32. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)

⁽²⁾ Odluka Komisije od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, SL L 130, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 257.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2016. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Enzo Buccioni protiv Banca d'Italia

(Predmet C-594/16)

(2017/C 063/19)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Enzo Buccioni

Tuženik: Banca d'Italia

Prethodna pitanja

1. Protivi li se načelu transparentnosti – koje je izrijeком propisano u članku 15. pročišćene verzije Ugovora o Europskoj uniji, s obzirom na njegov cilj opće primjene, ako se tumači tako da se (takvo načelo) može urediti podzakonskim ili istovjetnim aktima predviđenim u stavku 3. istog članka, čiji sadržaj može biti odraz pretjerane diskrecijske slobode koja se ne temelji na višoj pravnoj normi europskog prava, u odnosu na potrebno prethodno utvrđenje minimalnih načela od kojih nije moguće odstupiti – slično ograničavanje u području europskog zakonodavstva o nadzoru nad kreditnim institucijama, uslijed kojeg načelo transparentnosti postaje bespredmetno, čak i u slučaju kada proizlazi da je interes za pristup dokumentima vezan za bitne interese podnositelja zahtjeva koji su očito srodni interesu koji je, u pozitivnom smislu riječi, izuzet iz slučaja ograničavanja u navedenom području?
2. Treba li, slijedom toga, članak 22. stavak 2. i članak 27. stavak 1. Uredbe (EU) Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija ⁽¹⁾ tumačiti tako da se ne radi o redovnim slučajevima za koje vrijedi iznimka kada pristup dokumentima nije moguć ili samo kao pravilo koje valja tumačiti u skladu s širim ciljevima članka 15. pročišćene verzije Ugovora o Europskoj uniji, koji se kao takvi mogu pripisati općem normativnom načelu prava Unije prema kojem se pristup dokumentima ne može ograničiti na temelju razumnog i proporcionalnog odvagivanja potreba kreditnog sektora i temeljnih interesa štetiše uključenog u *burden sharing*, ovisno o relevantnim okolnostima koje je utvrdilo nadzorno tijelo koje ima organizacijske značajke i nadležnosti u sektoru koje su istovjetne onima Europske središnje banke?

3. Treba li, imajući u vidu članak 53. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (Tekst značajan za EGP) ⁽¹⁾ kao i norme nacionalnog pravnog sustava koje su u skladu s tom odredbom, uskladiti istog s drugim normama i načelima europskog prava navedenim u točki 1., tako da pristup dokumentima, u slučaju da je zahtjev u tom smislu podnesen nakon što je nad bankarskom ustanovom pokrenut upravni postupak prisilne likvidacije, može biti odobren, ne samo kada podnositelj zahtjeva ne traži pristup dokumentima isključivo u građanskim i trgovačkim postupcima pokrenutim radi zaštite imovinskih interesa koji su dovedeni u pitanje nakon što je nad bankovnom ustanovom pokrenut upravni postupak prisilne likvidacije, već i u slučaju kada je podnositelj zahtjeva, upravo s ciljem da provjeri konkretnu dopuštenost takvih građanskih i trgovačkih postupaka i na preventivan način u odnosu na njih, prethodno pokrenuo postupak pred pravosudnim tijelom kojemu je država povjerila zadaću zaštite prava na pristup dokumentima i prava na transparentnost kako bi se u potpunosti zaštitilo prava na obranu i na pokretanje postupaka, posebno u odnosu na zahtjev štetiše na kojeg su već primijenjeni učinci *burden sharing* u okviru postupka sanacije kreditne ustanove u kojoj je položio svoju uštedevinu?

⁽¹⁾ SL 2013., L 287, str. 63.

⁽²⁾ SL 2013., L 176, str. 338. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jezivu, poglavlje 6., svezak 14., str. 105.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2017. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Enzo Di Puma protiv Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Predmet C-596/16)

(2017/C 063/20)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Enzo Di Puma

Druga stranka u postupku: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti tako da, u slučaju da se pravomoćno utvrdi nepostojanje činjenica kaznenog djela, nije moguće bez naknadne ocjene nacionalnog suda, pokrenuti ili nastaviti postupak zbog istih činjenica, koji postupak može biti okončan izricanjem sankcija koje se, s obzirom na njihovu narav i težinu, mogu kvalificirati kaznenim?
2. Treba li nacionalni sud, za potrebe utvrđenja postojanja povrede načela *ne bis in idem* iz članka 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, prilikom ocjene učinkovitosti, proporcionalnosti i odvraćajuće naravi sankcije, voditi računa o visini kazne propisanoj Direktivom 2014/57/UE ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zlouporabu tržišta (Direktiva o zlouporabi tržišta) (SL 2014., L 173, str. 179.)